

D31/2007

Nr. Operator: 2443

Dosar nr. C /2008

ROMÂNIA

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 1772
Ședința publică de la 02 Iulie 2008

Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol pronunțarea asupra dezbaterilor ce au avut loc în ședința publică din data de 14.05.2008 privind pe reclamanta P.F. și pe pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ PRIN DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE GORJ, având ca obiect contestația împotriva deciziei nr. 31/2007.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.
Procedura legal îndeplinită din ziua dezbaterilor.

INSTANȚA

Asupra cauzei de față,

Prin cererea de față, adresată acestei instanțe la data de 31.05.2007, reclamanta P.F., cu sediul social în mun. Tg-Jiu a chemat în judecată Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, solicitând ca, în contradictoriu cu aceasta să fie anulată decizia nr.31 din 03.05.2007 privind soluționarea contestației formulată de reclamantă și înregistrată la nr.21620 din 02.04.2007, să fie anulată și decizia de impunere nr. din 22.02.2007 și să fie exonerată reclamanta de plata sumei contestate.

În motivarea contestației reclamanta susține că decizia de impunere nr. din data de 22.02.2007 nu a respectat îndrumările deciziei nr.91/2006, în sensul că nu s-a procedat la o reanalizare a constatărilor cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar noua echipă s-a limitat la copierea modului de calcul descris de organul de control anterior, fiind reluate identic sumele trecute la pct. 2.1.1. din raportul de inspecție fiscală precedent, ca și erorile de calcul aritmetic; se susține că organul de control a confundat operațiunea de stabilire a taxei datorate cu cea de aplicare a cotei de T.V.A., greșind în acest mod și baza de impozitare care, conform art.13 din O.G. nr.17/2000 reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

Se apreciază de către reclamantă că suma impusă în plus, datorită modului de calcul greșit, este în jurul valorii de 1.000.000 lei și nu poate fi imputabilă firmei.

De asemenea, reclamanta este nemulțumită de faptul că organele fiscale de control au refuzat să-i acorde dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată pe perioada 01.01.2003 – 31.03.2003 pentru mărfurile achiziționate și recepționate cu „notele de recepție” nr. 1/07.01.2003, nr. 2/08.01.2003, nr. 3/13.01.2003, nr. 4/15.01.2003, nr. 5/18.01.2003, nr. 6/18.01.2003, nr. 7/18.01.2003, nr. 8/22.01.2003, nr. 9/27.01.2003, nr. 10/28.01.2003, nr. 11/04.02.2003, nr. 12/12.02.2003, nr. 13/13.02.2003, nr. 14/21.02.2003, nr. 15/22.02.2003, nr. 16/01.03.2003, nr. 17/07.03.2003, nr. 18/08.03.2003, cu motivarea că nu au fost prezentate exemplarul original al facturii fiscale, al documentelor prevăzute la art.145 din Legea nr.345/2002 sau alte documente specifice aprobate prin H.G. nr.831/1997, întrucât toate documentele contabile au fost predate organelor de control la data de 23.08.2005, că nu s-a întocmit un proces-verbal de preluare a acestora, iar un dosar cu facturi fiscale și chitanțe, însoțite de notele de recepție aferente nu au mai fost restituite reclamantei.

Se mai susține că nu-i pot fi imputabile reclamantei penalitățile aferente perioadei 23.11.2005 – 13.09.2006, întrucât tergiversarea finalizării controlului fiscal este imputabil exclusiv organelor fiscale; că de la data d 01.09.2002, dată la care s-a produs o majorare a plafonului de scutire de TVA la 1,5 mld. Lei ROL, reclamanta trebuia considerată ca societate neplătitoare de TVA, chiar în lipsa depunerii unei cereri în acest sens la organul fiscal, întrucât depunerea ei nu era necesară în lipsa unei cereri corelative de aducere la cunoștință a calității de plătitor de TVA; că, în mod greșit organele fiscale nu au respectat dispozițiile art.29 alin.2 din OUG nr.17/2000 și nu a calculat datoriile reale ale firmei, ci a realizat în fapt o dublă impunere.

Pentru probațiune reclamanta solicită administrarea probei cu înscrisuri, sens în care sunt depuse, în copie: raportul de inspecție fiscală din 08.09.2006, avizul de inspecție fiscală nr. 1/08.09.2006 din 06.07.2005, decizia de impunere nr. 7/13.09.2006 din 13.09.2006 și anexele, documente cumulative, decizia de impunere anuală pentru anul 2003 aferentă anului 2003, decizia de impunere anuală pentru anul 2002 aferentă anului 2001, decizia de impunere anuală pentru anul 2001 aferentă anului 2001, contestația adresată Administrației Finanelor Publice a mun. Tg-Jiu, decizia nr. 91/20.11.2006, decizia de impunere nr. 1/22.02.2007, raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 22.02.2007 și anexele, contestația adresată Administrației Finanelor Publice a mun. Tg-Jiu împotriva raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 22.02.2007, decizia nr. 31/03.05.2007, decizia de respingere a contestației, sentința civilă nr. 1/14.11.2006.

În cauză a formulat întâmpinare intimată, solicitând respingerea acțiunii, cu motivarea că prin raportul de inspecție fiscală nr. 1/22.02.2007 organele de inspecție fiscală au făcut aplicabilitatea deciziei nr.91/20.11.2006, că pentru perioada 01.01.2003-31.03.2003 reclamanta nu a prezentat noii echipe de control exemplarul original al facturii de aprovizionare cu mărfuri, motiv pentru care în

acest caz TVA nu a fost admis de la deducere; susținerile reclamantei că facturile originale au fost reținute de organele de control nu pot fi dovedite, iar suma de lei reprezentând majorări de întârziere este o măsură accesorie în raport cu debitul suplimentar stabilit prin decizia de impunere nr. 17/22.02.2007.

Pentru termenul de judecată din 20.09.2007, reclamanta a precizat acțiunea, susținând că în mod greșit organele de control nu au ținut cont la calculul TVA de sumele conținute în facturile cu numerele: 2100003, 2100004, 2100005, 2100006, 2100007, 2100008, 2100009, 2100010, 2100011, 2100012, 2100013 și 2100014, care reprezintă cheltuieli cu chiria spațiului în care și-a desfășurat activitatea.

De asemenea, pentru termenul de judecată din 08.10.2007, reclamanta a completat acțiunea prin invocarea prescripției dreptului de a stabili obligațiile fiscale pentru perioada aferentă anului 2001.

Reclamanta a solicitat efectuarea unei expertize de specialitate contabilă, pentru care au fost stabilite următoarele obiective: stabilirea TVA colectat pentru perioada 01.07.2001 – 31.03.2003 și indicarea împrejurării dacă unitatea reclamantă era obligată la plata acestor sume raportat la normele legale în vigoare la data respectivă; să se stabilească TVA deductibilă pentru perioada 01.07.2001-31.03.2003; să se delimiteze perioada verificată din raportul de inspecție fiscală și mențiunile din anexa 1 și decizia de impunere nr. 17/2007; să se indice dacă pe perioada ulterioară datei de 01.09.2002, unitatea, raportat la profitul realizat, mai era obligată la plata taxei pe valoarea adăugată; să se stabilească suma datorată bugetului consolidat de stat privind TVA ținând cont de aspectele susmenționate.

Raportul de expertiză a fost depus la dosarul cauzei pentru termenul de judecată din 28.05.2008, concluzionându-se că P.F. ciobanu Claudia Janina nu datorează taxa pe valoarea adăugată pentru perioada verificată, nedepășind plafonul de scutire conform reglementărilor în vigoare și nu are drept de deducere a TVA pentru perioada 01.07.2001 – 31.03.2003, întrucât nu a depășit plafonul de scutire și nici nu s-a înregistrat ca plătitor de TVA pentru această perioadă.

Au fost formulate obiecțiuni de către intimata, care a criticat raportul de expertiză, iar prin răspunsul la expertiză, s-a comunicat instanței că organele de control fiscal nu au respectat dispozițiile art.29 din O.G. nr.17/14.03.2000, în sensul că nu a estimat impozitarea prin raportare la volumul de activitate din perioada precedentă și nici prin compararea cu agenți economici cu profil similar, ci, în lipsa facturilor fiscale și a documentelor contabile a considerat că toată marfa aprovizionată cu o factură a fost vândută în aceeași lună.

Instanța față de probatoriul cauzei, înscrisurile coroborate cu raportul de expertiză contabilă, ale cărui concluzii intimata nu le-a putut combate eficient, constată că prezenta contestație este admisibilă, că susținerile referitoare la calitatea de neplătitor de TVA a reclamantei sunt corecte, că noul raport de inspecție fiscală, într-adevăr nu a avut în vedere reverificarea perioadei 01.01.2001-31.05.2002, precum și că dreptul la deducerea TVA există, în virtutea Legii nr.345/2002, chiar și în lipsa înregistrării ca plătitor de TVA.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite contestația formulată de reclamanta P.F. [redacted]
[redacted], cu sediul social în mun. g-Jiu, strada [redacted] sc.1, ap [redacted] 1, jud.
Gorj și pe pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE GORJ,
cu sediul în mun. [redacted] str. [redacted], nr. [redacted]

Anulează decizia nr.31/2007 și exonerează petenta de plata sumelor de bani
stabilite prin decizia de impunere nr. [redacted] din 22.02.2007.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică de la 02 Iulie 2008.

Președinte,

F.Ș. 10 Iulie 2008